

EL:POBLE:CÀTALÀ

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ
CATALUNYA Y NACIONES IBERÍQUES: 4 pessetes trimestre
PAÍSOS D'UNIÓ POSTAL: 3 pessetes trimestre

ANY VII • Barcelona, dijous, 19 de maig de 1910 • NÚM. 190

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. TELÉFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA Y NACIONES IBERÍQUES:
BARCELONA: 1.500 pessetes trimestre
1.50 pessetes al mes

Cts. 5

Dr. J. Calvet Subiela ex-Ajudant del DR. RUSCA, ha traslladat son domicili y
despatx al carrer Jovellanos, 7, principal (junt al de Pelaia). Clínica de Cirugia: Casanova, 63. — TELEFON 1,176.

Grans Magatzems
del carrer de BILBAO
TRILLAS VIÑAS Y VIVES

La jornada de Sederies

Venda extraordinaria de tots els articles d'alta novetat en

SEDERIES

per la

Temporada d'Estiu

Grandioses existencies

INSTALACIONS
COMPLETES
PER AIXECAR AIGUA

MOTORS
A GAS, BENZINA, GAS
POBRE, etc. Preus econòmics y resultats ga-
rantits. Nombroses refe-
rencies

DAVID FERRER Y CIA
(Societat en comandita)

Corts, 586 -- BARCELONA

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO
ACTUALMENT
Exposició y venda
DE
Trajes y Confeccions

NOMBROSES OCASIONS
ARTICLES D'ALTA NOVETAT

Vestits - Bruses - Refajos - Faldilles
Bates - Matines - Cinturons - Guants
Estampats y Teixits
Sastelleria - Camiseria - Corbates
Barrets - Brodats - Puntes, etc.
Preus considerablement reduts

Doctor TORRAS ESPECIALISTA en les ENFERMETATS de Garganta, Oido y Nas. Visita, de 4 a 6. ECONOMICA, de 11 a 1.

Rambla de Canalejas, 2.

PASTILLAS MORELLO

MALALTIES SEXUALS de l'home y de la dona. Dr. FARRÉ y PIJUAN, de l'Hospital de la Santa Creu, Balmes, 13, primer. Consulta de 3 a 5.

L'ordre

Els lamentables successos ocorreguts darrerament a València han indignat especialment als conservadors.

«La Epoca», ab aquest motiu, dona les primeres esgrapades al senyor Canalejas, afirmando que lo succeït es fruit de l'imputar en

que ha deixat el president del Consell

els excessos dels republicans. «En Valencia—escriu «La Epoca»—se ha abierto

litigio sobre la capacidad gubernamental del señor Canalejas. Segons el diari conser-

vador, en Canalejas, però provava que

es un home de govern, ha de procedir ab

gran severitat. De segur que a «La Epoca» li semblaria bé que a Valencia se

fusellés algun Ramón Clemente García!

Ordre, ordre!... Això es lo que volen els nostres conservadors, que tenen una psicologia de guarda municipal. Volen

quietet, pau material, tranquilitat de ren-

ista. Pera fer callar els criadars, pera fer creure als indisiplinats, hi h'ha sabres, les presons, els mausers, les me-

sures de rigor.

Hi hem de declarar que no sentim cap

amor a les xorxes bullangues de carrer.

Nosaltres veiem ab tristesa l'esperit, no

revolucionari, sinó esvalotador, que té una

bona part del poble espanyol. Però ens

indigna, més que l'actitud d'aquest poble,

la dels dinàstics, que demanen a tot hora

l'ordre material, encara que signi vessant

sang, y omplint presons, y fent fusellades,

mentre els són els primers d'atropellar el dret y la llei.

En nom de què demanen ordre aque-

xos senyors? L'ordre, en les nacions cul-

tes, es produeix del respecte a la llei i a

a l'autoritat legitima. Y quan en un país

els governants, perals baixos fins d'una

política de fang y misèries, falten a cada

moment, y protegeixen, per exemple, als

que deshonren el sufragi y robent actes,

el respecte a la llei y a l'autoritat, neces-

sàriament se perd.

Es curiosa la manera com raciocinen els titulats elements d'ordre. Pera ells es

intolerable que's ciutadans celebren pel

carrer una manifestació sense permís previ,

o que ressonin crits dels ciutadans com a

subversius. Davant d'aquests mancaments a l'ordre, exigeixen severitat, castigs, po-

lítica y guarda civil. Però aquests mateixos elements no tenen cap censura sin-

qua, y si un imíctit aplaudiment, pera les infamies dels cacciots, perals que su-

bastien votis a la plassa pública, perals que

els falsificadors de documents electorals, pe-

rrals que roben delictuosament al poble

l'expressió de la seva voluntat. Pera'l

entusiastes que surten al carrer a clidar

«Viva la República», rigor, y carregues de

de cavalleria, y descàrregues d'armes de

fire. Pera'l cacic, peral falsari, peral il·la-

d'actes, la mà amiga y un mitjigre d'ençoratjamant.

Per deplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

ques sanguinantes, no teneix dret a quie-

xar's els dinàstics espanyols. Si volen or-

dre, han de començar per guardar-dens ells.

La disciplina social no es possible en els

paisos on el règim s'apoya sobre la cor-

rupció y sobre l'escarn del dret, y ont

rivalisen en una orgia desordenada la plebs

y ells autoritats,

Per desplorables que siguin les bullan-

món d'una exemplaritat. Jo us vull cercar venant i ab més entusiasme, altres encoratnament de la frivolitat, de la passió i del talent alhora! Avui m'aboco de nou a l'abisme del nostre sojorn i us presento i emblau, ja que palpalment no us trobo. Seré encara, però mi, personatges d'una comèdia, figures decoratives de un plafó, espectacle d'una multitud que fan rememorar els crims com de les passades? Deveniu celebres un jori, i la vostra notorietat servirà de pedestal per a un intrigant més sortit. Us enveguen els uns als altres, y, però, us sabeu somriure. Y, als ulls del món, el vostre somriure no es altra cosa que una màscara. Malgrat això, potser precisament per això, que els meus ulls cansats reben de la ciutat una nova forta que fa obrir els ojos, a les comparses de viots, a tot pell que quan hi ha pau no es pot possible.

Aquest fet es para el més important. Jo temia que aquesta hermosa unió que existia pogués trencar-se, jo m'horrorisava al pensar que podia veure als meus amics, als meus germans, llençats els uns contra els altres mitjançant la bellesa tràgica de les crises de la vida, sento que no sou llegenda ni futilitat, y que, si ho sou, serà que futilitat y legenda són dues coses certament amables y venturoses.

Per això jo per vostres donaria una y cent vides si tingueren. Els bons materials que us pugui haver proporcionat res valent ni res representen de lo que vosaltres mereixeu. Quan vingueren els dies negres de juliol, aquells tràgics moments perquè passaven els pobles, jo ab anima y vida vaig posseir al costat vostre per a salvaguardarlos en tots terrenys y lo que vaig fer aquells dies, amics meus, estic disposat a fer-ho sempre. Els llenços entre les Borges y el seu disputa, no hi ha govern ni força humana capaç de roncprels. (Ovació).

Vingue després la desfeta de Solidaritat. Jo no vull esbrinar les causes que l'han motivada. Jo no més sé que han renascut els caïcs per encendre la guerra civil en els pobles, pera retornar a les coacions, a les comparses de viots, a tot pell que quan hi ha pau no es pot possible.

Aquest fet es para el més important. Jo temia que aquesta hermosa unió que existia pogués trencar-se, jo m'horrorisava al pensar que podia veure als meus amics, als meus germans, llençats els uns contra els altres mitjançant la bellesa tràgica de les crises de la vida, sento que no sou llegenda ni futilitat, y que, si ho sou, serà que futilitat y legenda són dues coses certamente amables y venturoses.

L'Amics d'un moment, companys d'una jornada, jo he oblidat el vostre nom, y en el laberint de la ciutat no sabré trobar vostra morada, on m'hosejareu un jori; més la bondat dels vostres ulls y de la vostra cara m'ha quedat impressa al cor, y per aquest senyal voreu reconeixreja. Es en va que us tinguem. Recordeu anys enemics en la metropolí y no us tocarriarà la veu. L'assa immensa, la mar pera cercarla una petxina que en un dia senyala la via dels amics. Venturoses els fuihabitants en les petites villes, perquè tot seguit el fortast vos retroba. Vosaltres el fin de lluny y li extenyeu els braços. Més, a París, un torbellí fa remoure la multitud, y l'incessant, influència de carn humana que l'enroixada, se perd en corrent y allí resta com sepultada. Més no: jo no m'hi sento foraster. Llarga vorareus que us creuaten tantes voltes: vosaltres sou els meus amics. Són amics meus, també tots els passants, perquè m'puen penetrar l'enigma de les llurs cares misterioses. No us ho vist mai y us conéj y tota la meva simpatia us envolcola. Són amics meus els jardins, y els molls, y els ponts y les amples places badigats sota'l cel ibid. Permeten que us fassin ofrena del meu amor, perquè ja us anyorava. Yo també tinc, com vosaltres, la meva llegenda de viciusats y sofriments, y la meva au-reola de fàcils romanticismes. Vos vaig deixar pera seguir món, y els camins, tots meus peus, se feren interminables. La fada que s'havia amagat en les catacombes, la vaig cercar en els boscos y en els llacs; y l'opulència dels brocats y dels joells, cercarla vaig en la mésa corrent dels rius y en el perlejar del sol sobre les cascades. Llarga fou el meu romàtic aventurer. Diverses terres m'han hostatjat: no certament rotes les que jo voldria, perquè l'avidesa dels meus ulls es insaciabile. Més, avui torn a vosaltres, grisos carrets populosos, torbadores y laberintics. Y, en l'algoria que sento al tornar-vos a veure, hi viu una recansa que no puc destruir, perquè sé que us pleixaré pera tornar-vos a desitjar.

El diputat don Francisco Macià a Les Borges

Diumenge passat, la població de Borges Blanques tributa un gros homenatge al seu diputat, nostre bon amic, don Francisco Macià.

Accompanyat de distinguts personalitats entre les quals s'hi comptava'l regidor lleidatà don Pere Mías, el senyor Macià, procedent de Lleida, arribà a les Borges a la tarda. Una germania immensa omplí els encontres de l'estació i tot aqueu lluïmunt al punt que el tren esclata en una ovació sorollosa. S'engorgaren fots d'artifici, una música executà «Els Segadors» y milers de boques aclamaren al senyor Macià. El digne diputat d'aquel poble que's nedressa, estava còrps d'emoció: els ulls se li humejaven y davant l'atzall que s'espelteava corprendent, digué, alsant la veu per damunt de la multitud: «Companys: crideu tant sols Viscà Catalunya! Y un vistiu arronador, com un eco immens, contestà al crit del senyor Macià.

Obert pas per entre la multitud, pogué organitzar la manifestació, que dura al cap les autoritats del poble y anava precedida per la música y una grossa bandera catalana al monograma del Maçà, brodat al bell mitjà.

La comitiva, entre aclamacions y aplaudiments, y entre'l volerat dels mocadors de les dones y noies del poble, se dirigí al carrer que d'aquí endavant se dirà el diputat Macià. Aquest diau als seus costats a l'alcaldia y al rector. Tant la comitiva entrà al carrer sudit l'ovació multiplicà: les campanes foren llençades al vol; s'engorgaren novament fots d'artifici, y una pluja de flors quasia dels balcons y finestres.

Arribada la comitiva a la plassa, el senyor Macià pujà a la Casa de la Vila, donant al balcó y novament aquella multitud tornà a l'ovació. Congregades a la plassa hi havia en aquells moments més de 8.000 persones, totes entusiastes pel seu diputat.

Des del balcó de la Casa de la Vila, dirigí el senyor Macià la paraula al poble. Heus aquí alguns conceptes del seu discurs:

«Amics meus, jo voldria parlar-vos senzillament, però quan me trobo entre vostres altres es solament ab el cor que puc parlar-vos. Jo voldria estar ben segur pera vos que no deuen fer res per mi gairebé per Catalunya; per ella demano els vostres aconsells y recullo els vostres afectes.

Permetem-me que recordi tres fets. El primer, el que precedí a la construcció de la Solidaritat catalana. Tots sabeu les corentis de protesta que sorgiren contra aquells governs ineptes que ns havien portat a tantes vergonyes; tots sabeu ab quina empresa després el poble de Catalunya. En aquells moments vaig sentirme atret per aquell redressament inesperat, però arribà un instant que vaig creure que no m'hi havia prou en donar l'ànim a Catalunya sinó que era prou donar el cos y allavars y pera pensar en Catalunya, ho vaig oblidar tot y vaig llençarme ab decisió, sense eufemismes, a la lluita gegantina lluitada contra'l caciquisme opresor dels pobles. (Una ovació formida, y crits de morir el caciquisme, interrompen al final).

Vocalistes triomfaren en aquella campanya dura, y al portarne al Congrés, me donaren lloc y ocasió de sincronarme davant d'Espanya, me donaren lloc de treure enfora tota la fel que en aquells dies doloroses se filtrà a la meva ànima. Com us puc, doncs, oblidar, com puc estoncar de mon cor el deute de gratitud que per vosaltres traia, si me proporcionaren tan gran consol, aprofitant, feiners, els dies del meu dolorós captiu il·luminant pel meu triomf! C'm puc oblidar aquells moments de goig que al retornar a la meva terra me proporcionaren dispensantme una rebuda capassa de compensar tota una vida de dolor.

Les festes de Primavera

LA SIMFONIA DOMÈSTICA.

Com il·lustració de la «Simfonía domèstica» qual execució forma part del concert que's celebrarà aquesta nit en el Palau de Belles Arts, afegim els següents dades:

Aquesta obra es el vuitè dels grans poemes simfònics de Ricard Strauss (op. 53) y sigué composta a fins de l'any 1903.

El compositor emprèngu un viatge a Amèrica a principis de 1904, importantsen aquesta obra i dirigeix i donant la primera execució de la mateixa a Nova York, en la primavera del mateix any. L'estrena a Europa tingué lloc uns mesos després, ab motiu dels festivals de música que tanquen abdós edificis.

La Cova de Sant Ignasi ens deixà bastant desilusionats; les reformes fets y les que s'hi estan fent, no conviden pas gaire a la meditació ni duen pas res als sentiments artístics.

Desde Manresa y passant per Sant Fruix, arribarem a l'antic monestir de Sant Benet de Bages, aon poguem apreciar les grans reformes que's van fer, la resurrecció que's va realitzar pel món de l'art, d'aquella antiga joia que mané barroques havien ignorantement estrefat. Es avui la visita a Sant Benet de Bages un aprofiat estudi que convence de lo que pot el talent y la voluntat dels homes com don Ramon Casas.

Per un estret pont de ferro atravesarem el Llobregat, que baixa tot ple, y enfrontarem a Navarcels, poble bastant típic y qual carters mereixen la pena d'escrivir.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aigua. Ni els terrats podien servir d'observatori.

Per bona fe que hi hagi, la paciència s'acaba. Així, la quasi totalitat dels barcelonins desisti dels propòsits noctàmbuls y se'n anà al llit, deixant el cel menassar y prenyat d'aigua. Ni els terrats podien servir d'observatori.

Per bona fe que hi hagi, la paciència s'acaba. Així, la quasi totalitat dels barcelonins desisti dels propòsits noctàmbuls y se'n anà al llit, deixant el cel menassar y prenyat d'aigua. Ni els terrats podien servir d'observatori.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aigua. Ni els terrats podien servir d'observatori.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aigua. Ni els terrats podien servir d'observatori.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

Per una palanca atravesarem la riera de Calders y seguim per entre bosc y vinyes, arribarem a la carretera, en el lloc mateix on hi ha una cascada, l'antic esportzat, nom que encara avui té y qual pedres caldencs resten allí terra, ja agudegues, plorant s'imitacions y prenyat d'aqua.

ELS PERRUQUERS Y BARBERS

S'envia dijous la publicació del següent escrit:

«Als oficials perruquers y barbers, Companys: Ab tota la meva bona voluntat me dirigeixo a vosaltres y particularment als socis de les dues Societats de l'ofici. Se tracta d'una qüestió que si la trobeu bé serà en benefici dels. Es aquesta: que es necessari que desapareixin tota mena d'odis, personalismes y renyines que entre nosaltres existeixen y que foren les causes principals de la nostra divisió en dues Societats.

D'altra banda també y totes influïxen tristament per que cap de les dues Societats pugui fer res en profit de la classe, ans al contrari, se van debilitant a mida que els nostres burgesos ens prenen els dies que no havíem guanyat. Arriba a tal extrem la nostra sumissió que ja no tenim hores fixes d'entrada ni sortida del treball.

A mes també es molt denigrant pera nosaltres el paper que representem de tenir de demanar a les autoritats el compliment de la Llei del Descans dominical, fentne elles, los mateixos queburgesses, cas omés y burlesca una volta més demostra mala organització.

Companys: Pera acabar ab tot això y millorar la nostra situació, es de necessitat que posem els nostres interessos per sobre dels de les dues Societats, estudiant els millors mètodes de ferio per exposarlos en les primeres reunions que de socis y ho socis celebrem qualsevol d'elles y seguim sempre el camí de l'unió com ho fan els demés treballadors. — Companys: Viesa! Uñí! — En nom de la Comissió, Per Martínez.

JUNTA LOCAL DE REFORMES SOCIALS

A la darrera sessió de la Junta local de Reformes Socials, presidida pel senyor Santamaría, s'acordà:

Que constés en acta el sentiment de la Junta per la mort del que havia estat arcalde y president de la mateixa, don Joan Cerdà i Puigol.

Diríxim el següent telegrama al senyor president del Consell de ministres:

Junta local Reforms Sociales tiene honor contestar atento telegrama V. E. Imposibilitad, por desconocimiento sumarios, concretar casos qual V. E. deseja y respectuosamente eleva súplica de clemencia para presos y condenados por despatxats, no poden presentar una causam que desequilibrio son ellos, ja que pertenyan a la Societat de l'ofici.

CAMPANYA DE PROPAGANDA

L'Unió d'Obres Mèdics d'acord amb la Comissió de propaganda, està organitzant actes públics de propaganda societaria en diferents Centres obrers de les aficions de la ciutat. Dits actes tindran com principal objecte, donada l'importància de nostre ofici, demostrar la manera de poder aconseguir millors imprescindibles en l'ordre moral y material del nostre ofici.

El primer de dits actes tindrà lloc el dimecres vinent, dia 22, a la Fraternitat Republicana Instructiva «El Pueblo», carrer Clot, número 46.

REUNIÓ

Havent-se constituit una Agrupació veritablement nombrosa, els ferroviaris catalans han determinat, com la qüestió disposa el reglament organitzar la Secció catalana.

Examinal i arxivar als efectes de lley, els reglaments particulars del treball de la fàbrica de capses de cartó de don Ignasi Casanova; del taller de papereria-impremta, relleus y enquadernacions de la viuda de J. Miquel y Rius; de la fàbrica de capses de cartó de don Joan Rabassa, y de la fàbrica de artificietes de llana y zens de don Francisco Palau.

ELS CHAUFFERS

La Societat-Montepiú de Chauffers ens prega que fem constar, pera respondre a la campanya insidiosa que contra ells se veu fer, que els dos chauffers que avui condueixen l'automòbil del Cos de bombers de nostra ciutat, no són «esquirols», puig els dos perteneixen a dita Societat y tampoc que siguin fixos, com s'ha dit, sinó que ocupen el càrrec interinament.

En canvi, segons ens diu dita Societ-

at, els detractors de dits obrers, que són precisament els dos chauffers que ocupaven abans dits càrregos, dels quals fogueren honrosa història societaria, puguen presentar una qüestió que desequilibri el seu ofici. Se tracta d'una qüestió que si la trobeu bé serà en benefici dels.

Es aquesta: que es necessari que desapareixin tota mena d'odis, personalismes y renyines que entre nosaltres existeixen y que foren les causes principals de la nostra divisió en dues Societats.

Convocar pera celebrar consells de conciliació y arbitratge als obrers y patrons de carboneres, als de agencies de conductores, dels dependents de comers de la barriada de Gracia y dels carreteros de contractistes municipals, a fi de solucionar conflictes de treball.

Aprovar y enviar a l'Institut de Reforms Socials els interrogatoris de les vaques de obrers impresos de «El Progrés».

El primer de dits actes tindrà lloc el dimecres vinent, dia 22, a la Fraternitat Republi-

cana Instructiva «El Pueblo», carrer Clot, número 46.

REUNIÓ

Anit, en un dels salons de la Maison Doré, s'hi celebrarà'l banquet ab quels els regidors obsequiaran a l'arcalde actual don Josep Roig y Bergada, a l'exarcalde don Josep Collaso y al secretari de l'Ajuntament don Josep Gómez del Castillo, per l'exit obtingut en les gestions que tots tres han practicat a Madrid, resolent d'una manera favorable pera Barcelona, diversos assumpts de capital importància, entre ells el de la Casa de Correus y Tele-

grafias.

En una llarga taua presidida pels senyors Roig y Bergada y Gómez del Castillo, hi prengueren seient tots els regidors, els socis propietaris d'Ensanx y els periodistes que fan l'informació municipal. Durant l'acte, servit curosament, regnà la màs franca cordialitat y alegría y al final del mateix, el senyor Marí llegà una carta del senyor Collaso planyenc de no poder assistir al banquet y agrair l'obsequi dels regidors.

Seguidament, el mateix senyor Marí, als senyors Roig y Bergada y Gómez del Castillo, hi tributaren els seus companys gibelins, tingué d'emigrar de la seva patria la qual estava dominada pels guelfs. Els gibelins, en un excés d'odi als seus adversaris, intentaren pellar foc a la gran ciutat, més alestoles Degli Uberti els digué:

—No ho fareu pes això: primer haureu de passar pel damunt de la meva esposa y del meu cor.

Auvi aquell home que tan bé sabé estimar sa ciutat, tén un monument en ella.

Farà bé, doncs, el senyor Arcalde — acaba dient — en tirarlos en cara aquesta festa dia que ab nostra injusta correspondència ens en haguen oblidat.

Després parlaren els senyors Albó y Iglesias (E.), també adherint als elogis.

Parlà el senyor Serraclarà, qui digué que l'unanimitat que hi havia ab l'obsequi podia satisfer als senyors Roig, Collaso y Castillo, alegint quel primer

ab sa conducta havia trencat el gel del nombrament de reial ordre, portantse com un arcalde de nombrament popular. El senyor Serraclarà fou l'únic barceloní que parla en castellà.

Nostre amic senyor Corominas, digué que tots els regidors, fossin del partit que

fossin, davant de les ventages que ha obtingut Barcelona, sentien simpatia per aquells que les havien obtingudes. De la

festes d'avui — afegí — el senyor Arcalde n'ha de guardar un bon record, no per l'im

portància dels qui cercuen sinò pel bé

que pot reportar a la ciutat. En estem

posant de tal manera, que potser d'aquesta

simpatia d'ara ençà n'haurà de fer memòria algun dia! senyor Arcalde, allà en aque

la altra casa, no per recordar-nos l'amor a Barcelona, que aquest el tenim tots

bens arrelat, sinó pera evitar que se'n

enduguin les passions polítics, als qui per

la representació que porten haurien de

procurar tenir serenitat.

Jo recordo l'impressió que'm causà la

estatuta que a Farinata Degli Uberti se aixeca a Florença. Un dia aquest home,

com tots els seus companys gibelins, tin

gué d'emigrar de la seva patria la qual es

estava dominada pels guelfs. Els gibelins,

en un excés d'odi als seus adversaris,

intentaren pellar foc a la gran ciutat, més

alestoles Degli Uberti els digué:

—No ho fareu pes això: primer haureu

de passar pel damunt de la meva esposa

y del meu cor.

Auvi aquell home que tan bé sabé estima

sa ciutat, tén un monument en ella.

Farà bé, doncs, el senyor Arcalde — acaba dient — en tirarlos en cara aquesta festa dia que ab nostra injusta correspondència ens en haguen oblidat.

Després parlaren els senyors Albó y Iglesias (E.), també adherint als elogis.

Parlà el senyor Còmex del Castillo, te

nint parla de gratitud pels regidors y

agrantsols l'homenatge que junt ab els

senyors Roig y Collaso li dedicaren.

Declarà així mateix l'entusiasme ab que agustos dos senyors havien treballat per Barcelona.

Moltes vegades — digué — m'he tributat bondats en Consistori que jo no he pogut agrair. Avui aprofito aquesta ocasió per agrair per tots.

Jo estic al vostre servei y sempre complint estic content, però quan al costat de vostre manament hi va vestir confiança m'engolixeo perquè ab ella hi va la de Barcelona que es l'única forta que a tots ens domina.

Acabà a sentides paraules de gratitud pera la premsa.

Parlà per si el senyor Roig qui afirmà que la festa aquella seria pera ell d'etern record y que alguna vegada en Consistori la recordrà an els regidors quan

Pera mi — afegí — aquesta festa es un estímul per treballar per l'espandiment de Barcelona y pera restablir la seva pau moral que tant necessita. Pera aconseguir això, fins la vida, si es precís hem de donar.

Hem lluitat pera fer de Barcelona una ciutat gran, model, oberta a totes les idees, toleranta... Per aquesta obra espero la nostra col·laboració, votsaltres per endavant ja tenim tots els regidors.

El Ayuntamiento de Barcelona agrae

decido a los beneficios que para la ciud

ad ha obtenido su alcalde Excmo. señor

don José Roig y Bergada.

Dessota hi van els noms de tots els regidors.

A les onze acabà la festa.

Informació de Catalunya

GIRONA

El dia 24 del que soim se celebrarà en el Coliseu Imperial el novè concert de la sèrie organitzada per la casa editorial de música Sobretres y Reig.

Els concertistes seran en Marian Peñalver, violinista; en Josep Rabentós, violoncelista, y en Ricard Vives, pianista.

El concert se dividirà en tres parts.

En la primera els tres concertistes ex-

hibiran els seus companys a donarli

y per sal, quers desintegrants de l'impost de consums y constitueixen conceptes apart.

Se suprimeix el cupo de l'impost de consums l'import dels impostos corresponents als alcohol y sal y se concedeixen compensacions als Ajuntaments.

ARRIBADA

Ham arribat els diputats don Eusebi Bertrand y Serra y don Josep Zulueta y el president del Foment del Treball Nacional, senyor Muntadas.

EL VIATGE REGI

El marquès de Torrecilla ha telegrafiat al senyor Canalejas donant compte de l'arribada del rei Alfons a Londres y diant quel monarca se mostra molt satisfet de l'acollida coralissima que se li ha dispensat, lo mateix que de la seva entrevista ab M. Fallières.

EL CONSELL D'AVUI

El Consell de ministres que reunirà aquesta tarda dedicarà principalment al programa parlamentari.

També resoldran alguns petits conflictes electorals, provocats principalment perqüè els conservadors en tres o quatre províncies voten presentar candidatura completa pera senadors.

LO QUE DIU EN CANALEJAS

El senyor Canalejas, en la seva diària conversa ab els periodistes, reia nota que en aquelles províncies en que no s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.

El ministre ha dit que per ara, cobrà un augment d'un ral en el journal en aquelles províncies aon s'abona'l logotip de la casa als que no tenen casa, se recordi que existint en els pressupostos d'una constatació, es un dever aclarir.</

Festes y sports

ESPECTACLES

Copa Catalunya

Ja no falta altra cosa per tenir completament l'est el circuit, que acabar de arreglar els viratges que probablement estaran arreglats dins pocs dies. El montatge de les tribunes y restaurant també està acabant d'enllести y les inscripcions rebudes fins avui són:

- Hispano Suissa I (Zuccarelli)
- Hispano Suissa II (Pilleverdie)
- Hispano Suissa III (Chassagne)
- Sizaire et Naudin I (Alvar de Lomia)
- Lion Peugeot I (Giuppone)
- Lion Peugeot II (Goux)
- Lion Peugeot III (Boillot)
- Crespiello I (d'Svara)

Hockey

Després de molts treballs l'Hockey té ja el seu camp marcat en la spelouse del «Velòdrom Parc dels Sports», situat al carrer de Munfarrer.

Segons se diu, s'inaugurarià oficialment dijous la diumenge propívin, a les quatre de la tarda, jugant un partit entre els primers equips de l'Hockey Club y de l'«University».

Donarem compte a nostres llegidors de aquest amanet, el primer de la classe què s'jugará a Espanya.

Excursionisme

La secció especial de sports y excursions del C. A. de D. del C. y de la I. dilluns passat efectuà l'excursió a la Covatilla Fonda de Salamó, situada entre aquesta y Vilabellera.

Els excursionistes tingueren ocasió de fer una petita troballa que comprova que aquesta cova fou habitada per l'home primitiu.

El diumenge vinent, al matí, se farà una excursió a la Conreria, sortint en el tren de les 6'30 de l'estació de Fransa.

La "Copa del Rei"

Ha estat encarregada a la casa Burriel pel Reial Club Nàutic la construcció d'un iatge de la esceria dels Júveles, que té de disputar-se la copa del rei, per la esmentada serie.

De conformitat amb lo prescrit en el reglament de l'esmentada serie, aquest iatge ha estat cosejat per suscripció entre els socis y deuria correr la regata en nom del Club.

El Real Club Nàutic tindrà doncis representants en la regata de la Copa del Rei.

ESPERANTO

El grup esperantista «La Ronda», ab motiu d'inaugurar-sa bandera, ha organitzat una excursió al pintoresc lloc denominat Font de la Teula. Dita excursió tindrà efecte el proper diumenge, a la tarda, y promet esser molt concurguda, doncs a la Secretaria de dit Grup s'han rebut ja nombroses adhesions, entre les quals se competeixen els dels prestigiosos grups La Kvintipn Stelos, «Esperanto kaj Patrujo» y «Barcelona Stelos», els quals, ademés d'assistir a la festa en corporació, per més esplendides de la mateixa hi concorren ab ses respectives senyeres.

La Junta directiva de «La Ronda» convoca a tots els amants de l'idioma internacional auxiliar Esperanto a prendre part en dita festa. Així mateix dónquies se per conviatis els grups que per omisió involuntaria no hagin rebut la correspondència invitació.

Itinerari: a dos quarts de tres en punt de la tarda, sortida ab el tramvia (ferrocarril) de Sarrià, Plassa de Catalunya. A les quatre, arribada al punt de desafi, a dos quarts de cinc, retorn passant per la carretera de Sarrià ab els estandards desfilades; a les set, arribada y visita a l'estatge del Grup (Ateneu Obrer, carreter de Provença, 156), on, en obsequi als concurrents se cantarà l'himne «La Espero» y se ballarà la dansa esperantista «La Ronda».

TEATRE CATALÀ ROMÀ

—Avui, benefici dels dependents de cafè «La bona gent» y «Cuera de moro». —Dissabte, benefici de la companyia: «Sainet trist», «La morta» y «El bon lladró».

TEATRE TIVOLI Avui, dijous, gran matinée de moda, a dos quarts de cinc: primer, «La gitana blanca»; segon, «El diable con falda», aquestes dues sarselles per P. Correa; tercer, l'exit del dia, «La Corte de Farao», els couples de «Judea», per Pura Montero. —Preferència ab entrada, 1'50; de platea, 1 peseta; entrada general, 35 céntims. —Nit, a les nou, primer, Cinematògraf, segon, «Oh! Oh! Miss Flory ó el rey de la Gutapercha»; tercer, «La Corte de Farao». —Preferència ab entrada, 2 pessetes; de platea, 1'50; entrada general, 50 céntims. —Demà, divendres, vermuth: «La divisa», per Paquita Correa. —Diumenge, tarda y nit, grandiosa funcions.

Hockey

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-